

SZABOLCS.

Vegyes tartalmu hetilap.

Megjelenik minden vasárnapon.
(Egyes szám ára 10 kr.)

Kiadó-tulajdonosok: Lukács Odön és Vitéz Mihály.

Előfizetési árak:

Egy évre ..... 4 Ft.
Fél évre ..... 2 Ft.
Negyed évre ..... 1 Ft.

Szerkesztői iroda és kiadói hivatal: —
hová a lap szállított részletek megrendelése, az új számba a hirdetések a minden felvételre való iratoknak —
a helybeli ref. lelkesi lak.

Hérmontelen levelek csak lement közzé
höz fogadhatnak az.
A közzététel nem adhatunk vissza.

Kiadó-hivatal
Minden példányt megvásárolhatunk egy példány
tíz mint hirdetés díj.
Vitéz Mihály postai engedéllyel
Kecskeméren (postai helyben) intézendők.

Hirdetési díjak:

Minden 4 hasábos petit-sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszörösen 4 kr.

Tudományos hirdetések fölülbírni beiktatás, kivételével hirdetések alatt esetlegesen.

Minden egyes felhirdetés után kiegészítendő 20 kr.

A nyílt tételben minden három hasábos hirdetésnél 15 kr.

Az előfizetők, a hirdetések megszámolásánál, 20%-nyi kedvezménytlen részesülnek.

Jelöljük emléktáblával Böszörményi László szülőházát!

— Fölvívás a megye t. közönségéhez. —

Midőn nem régiben a magyar nemzet, sirkövet emelve feledhetlen hazánk fia Böszörményi László hamvai fölé, bebizonyítja azt, hogy lelkeből még nem halt ki egészen a nagyok iránti kegyelet s meg tudja becsülni az erőt, mely érte roskadt le, érette lett porrá: — fölébredt bennem azon óhaj, hogy vajha föllekelne a megye t. közönsége, s most a mikor a haza leröfta tartozását azon nagy ember iránt, ki mindnyájunk volt s mindnyájunk által a hazáé — tenné kötelességét, a jelölne emléktáblával azon jelesnek szülőházát, ki mének volt első helyen, mert e megye szülőitől közé számított magát. Ugyhiszem, felhívásom nem lesz kiadó szó a pusztában, biztat a remény, hogy így akarja ezt minden magyar, minden hazafi, ki az elhunyt dicsőben becsülni tudja a büszke, meg nem hajló tölgylet, az igaz, hazugsággal s önméltósággal be nem szennyeztet jellemet, ki kimondá azt a mit gondolt, a mi tény volt s úgy mondá ki, mint az szívén fektült.

Ritkák a mai napokban az ilyen aranyjelleme, a honért élő-haló s a becsület szentségét soha meg nem sértő alakok, annál inkább megérdemltek tehát, hogy megemlékezzünk róluk, nem csak szóval de tetteleg is.

Azon lekesedés, ama megható nyilvánulása a szeretetnek, melynek a sirkő felállításakor voltunk tanúi, bátorítanak fel azon feltevésre, hogy: többek nevében szölk s többek véleményét tolmácsolom, nincsen meggyékben olyan polgár, kit meg ne hatna Böszörményi László multja, s el nem ismerné, hogy ő meggett mindent, mit a haza egy hí fiától várunk lehet.

Azon szomorú időkben, midőn rabláncra volt verve az érzelme, midőn csak titokban volt szabad imádni az oltárt, mely iránti szerelmünket születésünkkel örököljük s melynek feltélt, imádozt neve — haza: e sötét napokban egyike volt ő ama keveseknek, kik küzdöttek a kor ellen, mely elnémtásunkat tüzte ki célul, k k kimondották véleményüket, protestáltak az elnyomatás ellen, s követelték a jogot, mely bennünket ép egy megillet, mint más nemzet gyermekeit. E kétségbeesés, e nehéz napokra esik az ő szereplése

TÁRCZA.

Rémtörténetek.

Az 1871-ik évszéknek egyik unalmas estvéjén igen kedvesen látott vendégek gyűltek össze szerény hájlelkomban. — Egy birtokos, két lelkes, egyik magával hozta szellemes nevet is.

A társaság intelligensnek volt mondható a szó valódi értelmében, melyről eléggé tapasztalhatunk azon eszmék és újabbkori vívmányok, melyek beleszél tárgyat képeztek.

Künt a legkellemesebb órák esték egyike volt, a szelvény erőteljesen dühögött, s a kövér eszécsöppeket erősen verte a téli-lakhoz. — és oly sötét volt, hogy 2-3 lépésre alig lehetett látni.

Bent a kályhában barátságosan pattogott a tűz. A társaság az asztal körül ült és beszélgetett.

Szóba hozták a legújabb találmányok, felfedezések, természettudományi vívmányok, a materialismus és spiritismus egymásnak ellentmondó szélsőségei. Verne Gyula tudományos alapokon nyugvó pompás költészet, Jókainak fényes ábrándjai, melyeket a többiek között a „Jóvá száradt regénybe” fektették, — és miután meghurczoltuk magunkat a ten-

s lejő egészen az újabb kor harezáig, midőn már a szó csatáz, az eszme megnyíróg. Megtalálta itt is helyét. Meggyőző szavai, igazságszeretete s azon csendes elragadó, feltalálásokban és eszmékben gazdag hang, melylyel ellenit ostromolta, tiszteletet és becsületet vitt ki számára minden körben. S lelke még sem érezte jól magát e számító világban.

Rajongásig szerette hazáját s fűjt szívének látni, mint tagadja meg azt sok ember, kinek neve mellett ott ragyog a „magyar,” de szívébe az önzés nyomta bélyegét. Ily korban és körben kellett küzdenie.

Nem csuda, ha kialudt szívéből a remény, egy jobb, szebb jövő reménye. Nem csuda, ha feljajdult az elkoresosodás ellen, ha szavaiban több volt a megölő guny, a romboló szikra, mintsem megengedhető lett volna, a kétségbeesés, a hazája iránti lángoló szerelm beszélt ajkairól.

És midőn bátor nyilatkozataiért börtönbe vezetett: öröm és szenvedés rohanák meg egyszerre szívét, öröm, hogy távol van a depravolt világtól; szenvedés: mert attól fosztatot meg, a mit legjobban szeretett hazája után — szabadságtól. — Csak egy szót kellett kimondania, egyetlen szót és kegyelmet nyer. . . s nem mondotta ki. Nem mondta ki azon szót, mert becsületével ellekezett volna. Inkább szenvedett, türt, mintsem pirulva lépjén embertársai, honfiai elé. Várt, remélt, bár sejté, hogy hiába.

Felleget látott, mely feléje közeledett, készen arra, hogy összetörjörja; büszke arczczal, nemes kebelrel lépett a halál elé s úgy fogadta multjához, jelleméhez méltólag az esapást. Ilyen ember volt Böszörményi László, kit százzalosa jobban megismertett tiszta, szeplőtlen clete, mintsem a róla írott dicsőő szavak.

Jobb, helyesebb mottóval nem jelezhetjük az ő nagyságot, mint ezzel, mely sirkövét díszíti: „Törhet, de nem hajlik.”

E néhány szóban ki van fejezve egész multja, fel van tárva egész működése.

Születési helye Kopócsi-Apáthi, ott látta először a hajnalot, ott csókádoztaraztát a napsugár, nem is sejtve tán, hogy a kis gyermekből üstökös leend, kinek megjelenése reményt csepegtet ezrek szívébe s félelmet kelt sokak számításában. Az idő mulik, nap nap után megyen, eltűnt az üstökös is, s mostan már csak emléke él.

Igyekezzünk, hogy ezen emlék ne haljon ki soha szíveinkből, legyen az lángoszpomp, melynek fénye megment bennünket a rosztól s erőt ad a jóra.

Adjuk meg neki a megérdemelt koszorút, jelöljük emléktáblával születése helyét, hogy így eleget téve szelleme iránt tartozó kötelemeknek, beteljesedjék rajtuk ama jóslat, mit Székács mondott egy feledhetlen számítvészünk sirjánál: „A mely nemzet megbecsüli nagyjait, annak kebléből egymásután támadnak a dicsőők!”

Rakjuk össze filléreinket, adjon mindenki mennyt felé, s legyen jutalmunk az öntudat. Tekintve a nemes, hazafias célt, megvagyok győződve, hogy e lapok szerkesztője örömet veendí az, az e célra beérkező összegeket” s ha a teljes összeg kezeiml lesz, az úgy élére állva mindent elkövetend, — hogy az eszme mielőbb ténynyé legyen.*)

Pataky Árpád.

A vámcsempészet ügyében a „Kelet népe” november hó 25-éa megjelenel számában a követező érdekes sorokat hozza, melyet kereskedőink érdekében jónak látunk mi is szórólórák átvenni.

„A vámcsempészköztől folytan eszközült razzia rögtön mérges támadásokra ingerelte a fővárosi német sajtót: de ép oly gyorsan megszűnt az, mint megjelent. A vizsgálattal megbízott tisztviselőnek nem könnyebb munka jutott, mint Angliában istállóknál kifizetés. Késsel s őráttól, esti 8 óráig szakadatlanul foly a munka, s kihallgatások, jegyzőkönyvek felvétele stb. a fontos ügy körül eljárás. Azon könyvek, melyek a vizsgálattal szükség nincsen: tulajdonosaiknak visszatartanak. Eredménye eddig is van — dacára annak, hogy némely kereskedő igen óvatos volt. Vannak esetek, midőn a kereskedők, szállítók s hivatalnok érteket egyet a csonkításban, de sok bűn a kereskedők egyetértése nélkül, csupán a szállítók és hivatalnokok egyetértésével követett el.

Az államkincstár megkárosítása óriási összegekre rag. De épen ezért nem melőzhető a elcsodálkozásunknak kifejezést adni a következő körülményre nézve. A razzia napján a pénzügyi közegek nem teljesíthettek feladatát minden gyaruba volt kereskedőnél, misen papazonban — valószínűleg a pénzügyminiszter rendele-

*) Nem csak örömmel vevend, de fel is kérem az elhunyt tisztelőt a nemes célt érdekében levendő adakozásra. Szerk.

**) Az úgy élére csak azon esetben állanak, ha az enyimmel erősebb kezek nem vállalkozának. Szerk.

térre — a további kutatások nem folytattattak. E helyen ki kell emelnünk a német sajtóval szemben, hogy a pénzügyvizsgálatóhoz érkezett nem „a vétele”, de a t i k o s” feljelentés folytán rendeltetett el a nyomozás. Hogy a feljelentő téjközött volt az ügyekben, kitűnik abból, mert a nyomozásnak vidéken is volt eredménye. Szegeden két kereskedőnél eszközöltetett váratlanul kutatás, az egyik helyen az eredmény az, hogy csak egy év alatt is huszezer forintig károsított meg a kincstár vámcsempészekben. A mi a lapokban Aradot és Temesvárt illetőleg közöltem, az téves volt. E városokban nem történt foglalás és kutatás.

A közönség azon része, mely a sajtó egyrésztében útított pokoli zaj dacára is megtartotta tárgyilagos ítéletét, méltó érdeklődéssel várja az óriási mértékben elterjedt corruptió kiirtására teendő lépések eredményét. Nem fojtathat azonban el megbátorítókosságukat a felett, hogy a pénzügyminiszter ur nehány — valószínűleg tévesen informált — kereskedőnek s e kereskedők környomása alatt álló sajtóknak kiabálása által magát bizonyos mérvben intimidáltatni engedte s még hálatalos gyanus egyenként eszközöndő foglalatokat bízottta.

A Rádáfyéle királyi bizottság idejéből emlékeztethet a miniszter ur, hogy az említett emberek egyik levessélyesebbike érdekében hasonló szennvedelvény motorban izgatni, mint ez most directe és látszólag a kereskedői kar érdekében, indirecte azonban — habár bizonyára szándék nélkül — a csempészek ügy részének hasznára történt. A pénzügyminiszter ur megzondolhatta volna, hogy a valóban solid kereskedő nemcsak nem rontja a csempészet ellen kifejtett szigor, hanem a csempészetet s a csempészközt gyűlöli, s azokat a valódi kereskedőnek egy csapásának tekintti. Vagy talán liberális kormányrendszer attributumai között tartozik, hogy magát a bűn földözéseben gátlottani engedje így tudja összeröfönségek által, mielőtt azok bizonyos oldalról s bizonyos körből erednek.*

— Az országos honvédegyesület mult héten tartotta nagy gyűlését Gáspár András bíróknak emléket állítva. — A Mihály jayzó által felolvasott évi jelentésből kitűnt, hogy az aradi emlék felállítására eddig 2000 forint gyűlt össze. Ertesérve adatott továbbá a gyűlésnek, hogy király ő felsége a honvédehátznak 5000 forintot ajándékozott. E közlemény hallatára a gyűlés lelkes éjzenésben tört ki, s elhatározottat, hogy a gyűlés háját e nagyjelkt adományozásért jegyzőkönyvleg is kifejezze. — Az Aradon felállítandó emlék egyre hosszabb vitára szolgáltatott alkalmat, végre abban állapodtak meg, hogy az ügy keresztvitével az aradi honvédegyelet bízzák meg. Az erkölcsi éli-mertetés” tárgyában a képviselőházhoz intézendő felirat felolvasottat, de annak a képviselőházba való benyújtása Várdy Gábor és többek javaslatára későbbre halasztottat. Végül az egylet bizottsága választott meg. Elnök újból Gáspár András lett. Alelnök

kellett neki épen akkor elnyézni, midőn már veszőlén kívül valánk? Ezt fejtse meg nekem az isteni gondviselést kigyonyoló materialista.

Mig a materialista készen lett volna tagadó válaszával, megszólalt a földbírtokos:

„Akáriti mit mond, de velem is történetek oly dolgok, melyeket a természet törvényei szerint megfejtani magunknak képes nem válek.

A házról, melyben lakom, rég idő óta azon hiedelem él a fauipénél, hogy ott kísértetek járnak. — Én sok ideig nevtem a dolgot. — Egyszer egy asztalos, ki bizonyos házi butoraim kigizátása végett időzött nálam, beszélt el nekem egy reggel a következő eseményt: — „A szobában, melyben egyedül háltam, sokáig nem tudtam aludni, de egyszer azonban mely álom nyomon ment, az éjfélt előtt néhány perczel bizonyos zajra ébredtem fel. A földalig gyönyörűen világotott fel az ablakon, úgy, hogy minden tárgyat, butor darabot tisztán meg lehetett különböztetni. Egyszer a szembelőről ruhakerény ajtaja felnyílt s belöle egy öreg özv ember lépett ki, a gyám előtt megállt és érthetetlen szavakat mormogott, aztán néhány perc múlva visszatért, az ajtó bezárót! — A jedségtől az ágyhoz lettem szegve, rengeggel nem bírtam elaludni, midőn az első fény betört az ablakon, felkeltem, hogy megvizsgáljam a schiffont, s ime ajtját kívülről bezárva találtam, a

ugyan kétkedem, hogy az önk utazása több haszonnal járjon, mint a mesebeli golyó.

Az életmentési eszme tehát bele van doba a magyar társas élet tengerébe, más magára veti hullámait, egy felől a pesti troubadur jézsi barátát kalapjával az életmentést; más részről a kongresszus részvényesei verik nagyban a készület. A belga-egylet lesz a fő egylet, ezek lesznek a „fők”-egylet, mert a magyar nagy szereti a „fők” nevet.

A pesti kiállításra neki bevül egy vidéki lap, elküldi magát: „Tisztelet halgatók! a mi folyóink is évenként több ember áldozatot igényel, — bizony igényel az, hanem a korsorna, a kohler, dögbus, jegyáró stb. még többet — építsünk folyóink mentésére egy bódét, hol a vízből kifogottak ártatlansanak.” A világ kezd megbédősödni. Most a bódédívat jött be külföldről.

Tehát már a vidéken is lesz bódégályús; s mivel én is életmentési-egylet tag vagyok, abban részt vennem nekem is kötelességem.

Értsd meg már most a civilizáció eszme járását, ha tudod. Ez kivánja, hogy inged legyen továbbra is szentes; vagy ha inged nincs, úgy is maradj; legyen továbbra is fényűző, életmentő nép, legyen részeges életi s felelősség nélküli részvétel, életvesztés esonak, kötelességet nem ismerő községi előjáró, révírtókoss; legyen két anyi korsorna, mint iskola; s a mennyi iskola van, annak nagy részében se legyen értelmes tanítás, sem felelősség; a korsornakban legyen vasárnap anyi nép, mint templomban; hetköznap anyi, mint a mezőben; ne legyen értelmes huslító, dög-vizsgáló, járvány-mentő; ne legyenek értelmes községek, melyek a törvények végrehajtásában a sarkponok; ne legyen értelmes társadalom, ne legyenek életmentesítő tagok sem; maradjon az ok, mely az életmentést a társadalomban szükségessé teszi, legyen Pesten egy troubadur, legyen egy fő életmentési-egylet Brüsselen, ezek legyenek fők-egylet, bosszu kausuk esovel, életmentő községek, modern koldus tarsiznyával, különösen pedig bő éval, á-la London vagy Brüssel. Ez a bódé lesz aztán a cifra szemkapcsolat felsőháza, mely a szentesinget be fogja fedezni.

Látod ugy-e, hogy közönséges észjárás embernek nem is lehetett volna azt kitalálni, hogy egy bódéval az ember leróhatja a társadalom iránti társas állati kötelességeit? Csodás egy lény ez a civilizáció. Erzeve a maga fenséges voltát, büszkén, emelt fővel jár, ha néz, nem néz a földre, ha nem mindég maga felett néz el; ugyan azért magát nem is láthatja. Vagy a tavolba tekint, hol a szépet, nagyot felfedezni igyekezik, mint a brüsseli bódét. Az egreke tör, mint egy gigás; lassu méltóságos éneki mint egy dalára tag; „Felemlel kálar zemeit az egre” az hogy a brüsseli egylet után ő a refrain futja, mint „fők”, égre és kádar. Oh Jussuff! Én eleget tudom, mint lesz megoldva a bódé kérdéssel az életmentesítő ügy? hogy ha Angliában 25—28 ezer embert megmentett század elejétől nem a bódé, hanem az ember; s mivel Pesten magában megéhet ugyan anyi é alatt ugyan anyi embert menteni, az országban pedig 75 év alatt ha a pálinka, járványok, a fekélyes has a munka, mértékletesség, takarékság s népvédelem ügye rendeztetik meg, lehet 25—28-szor tízezer — ez nem sok, számítsd össze — a mindenféle ki- és befutott szabadtáji, hogy fogja ezen nagy feladatot itt Magyarországon a bódé ember nélkül megoldani?

Tünődöm a bódé kérdés megoldása felett. Leticzik-e a folyó mentében talán Titelen, vagy a vaskapunál a folyó partjára; bele zárnak egy orvost, a melyeknek ökönyi pápaszeme, rőfos kalapja, arany vagy ezüst gombos botja van, hogy bevarja míg az egész országban a mindenféle ki- és befutott kivettnek mellé a partja. A bódé pedig ellátottik a szent inkvizitóraktárban található, mindennemű eszközökkel, melyekkel fogja elre költöni az orvos az érkezőt. Vagy építik a bódét a Bellerophon mintájára, lesz félg ember, félg ló, s a víz mentében villanysebességgel fog szárnyalni?

Vagy kihirdetik a nép közt, ha valaki ki vagy be akar futni, a bódé bítvátnál az eseményt egy héttel előre tartozik bejelenteni; kitörve pontosan napot s órát, hogy a szent lehessen intézkedni! Vagy pedig a korsorna, egy apólo hely nem is anyira szükséges, mint ember; a bódé áveg alá teszik, mint az ismeretes sült malacozt az idegeneknek mint a civilizáció jelvényét mutogatni fogják? Vagy pedig mausoleum gyantán fogják használni, minden érkelesi és fizikailag be- és kifizeltak, a bódé alá fognak temetni, hogy legyen az nemzeti Parasszus hegy, hova a „dru urak és költök fognak zarándokolni, az Apolló berke, vagy Parasszus hegye helyett. Na az lesz ám a nevezetes hely a világon. A mely embernek Pegazusa arra felváltatában lekönyült fülekkel s farkkal bír felmenni, s neki nem tüzesezik, már az csakugyan nyuzni való pára s kár neki az abrak.

Mivel pedig egy bódéval az ember nem csak honfium kötelességet leróhatja, hanem az ember a civilizált népek sorába is lép, legközelebbi alkalommal küldök nekeld egy elhagyatott sóház melletti bódét. Tétések ki a kitébőbe, tégy reá egy három lótaru zászlót, hadd hirdesse a rágalmazó világnak ezt, hogy: „a civilizáció zászlója, a Bosphorus partján is leng.”

Dharádzs.

UDONSÁGOK.

— Kérjük és figyelmeztetjük az előfizetői és hirdetői hátrányban levőket. Hátrányaiknak minél előbb **Vitáz Mihály** penztárnokhoz leendő vittatására, lakik Kerecsán, posta helyben.

— Karácsonyi és újvi ajándékok hirdetésére felajánlj 500 példányon felül azon lapunk hirdetői rovattal jutányos áron. Mire az illető kereskedőket ezennel figyelmeztetjük.

— Nyilatkozat. Mindazon hírekkel szemben, melyek engemet tarpai lelkeszsze megválasztottnak mondanak, kijelentem, hogy én erről semmit sem tudok, sőt mint mellesken értesültem, a választás még csak valamikor a jövő évben fog megjelenni. L u k á c s Ödön, ref. lelkész.

(I) **Itt van december borzas szakálával.** Folyó hó 30-án viradóiról térdig érő hó esett, mely városunkban az utat majd nem járhatlanná tette! A sáros földre hullott nagy mennyiségű hó, aggodalomba ejtő a gazdákat, s felénk, hogy ha olvadás nem lesz, a vetés ki fog pállani.

(II) **A megyei ügyek iránt tapasztalt közönyösség** megszűntetésére érdekében küldött miniszteri leirat értelménél fogva kinevezett küldöttség a legközelebbi gyűlésre benyújtotta véleményét, mely szerint az összes bizottság s része lenne felosztandó, s minden nyolczadrész felváltva morálieri lenne kötelező a gyűlésekeni megjelenésre, még pedig úgy — hogy, ki a gyűlésen meg nem jelen, bizottsági tagságát elvesztendő, és három évig választható nem lenne. A küldöttség véleményét elfogadtatta s a miniszterium elé leendő feltevéstese elhatározottat.

(III) **Lapunk 47 számában** az apyagi adó executioira vonatkozó udonságban a „katonai” szó, mint a mely pusztá tól hibának veendő, kihagyandó, s egyszerűen „adó executio” olvasandó.

* **A legközelebbi megyebizottsági gyűlésen**, melyről lapunk eredeti tudósítást hoz, 1-ső aljegyző Miklós László, szolgabíróval a kisvárdai járásba Erdőhegyi Barna választottat meg. Az Erdőhegyi megválasztatása által megürült szánuvevő állásra főispán ur törvényadta jogánál fogva Moray Ignacot helyettesíté, a választás jóvá gyűlésre tüzetvén ki.

(I) **A csepei gyógytár** felállítását a magas miniszterium megengedvén, több mint bi zonyos, hogy az államháza Kardos Géza okleveles gyógyészre fog megválasztani.

— **Mint értesültünk**, e napokban az uj-fehértől állomáshoz mintegy negyedszáznyira majdnem vasuti szerencsétlenség történt. Ugyanis egy esomó szarvasmarha a félgmeddig bekerített vágányra menővén, az érkező vonat által mintegy négy darab porrá zúratott. A vonat, kicsibe mult, hogy ki nem siklott a sinekrol, az utasok a nagy zökkenésre remült arczal tekintének ki a coupék ablakain, azonban szerencsére nagyobb baj nem történt. Nem lehet eléggé megörönnök egyrészlől azon közönyösséget, mely a mai események fejleménomása, hogy oly kevés gyűnekek a rájók bizott tulajdonra, másrészlől pedig az igazgatósgot azért, hogy oly czeinak épen meg nem felelő apró kerítésel kerített a vágányokat. Ily balesetek alkalmával sokszor a vonalvezető is lelkiismeretlenül jár el, nem állítván meg a már nem is teljes gőzvelő robozó vonatot.

— **Kálmánczhy Antal** anarcsi ref. lelkész érzékeny csapás érte. E hó 22-én kiserke ki örök nyugalomra szeretett kis unokáját Sipos Antalt. Az alig egy éves korában elhalt kedves gyermek lelett ifj. Bakó Károly gyulaházi ref. pap mondtó egy megható beszédet. Lengyen örök béke a kis ártatlan sirja felett!

(I) **A megyei alszámvevői állomásra** a többiek között városunk szülötte Hvezda Pál is pályázni fog. A választás a februári közgyűlésen leendő. Hvezda Pált, mint realis szakkepzezt egyézt ismerjük.

(II) **Taborcsy és Parsch** nemzeti zeneműkereskedésben legújában megjelent „Die Flöt” induló. Zongorára Faulwetter A.-tól. — Ara 60 kr.

— **Tyukot akart lopni** néhány jómadár f. hó 23-án viradóiról Gyulaháza községében egy zsidó padlásáról, a hivatalon vendégekét azonban észrevéve a szárnnyashad, repdesni kezdett s fal fölő a tolvajmáscet, mitől aztán a szalmafödél tüzet kapott s daczára az esős időnek, félig le is égett.

— **Ugy látszik**, hogy az újév nem csak deficitben és nameluk sohában lesz gazlag, hanem a hirlapirodalom is szaporodik egy-két taggal. Megyénköt illetőleg beszélik, hogy januártól kezdve, humorisztikus lapot indít meg egy uriember, kit nem hangoltak le a párna és dunna hadjárati szomorú eseményei. Czimét és kiadója nevéét eddig még a titok sötét fátyla fedi.

— **Az ideai bor** ugyancsak sokáig tisztult, ha megyei borásaink nem esalodnak, kitűnő nedvre számíthatunk. Bor tehát lesz, adott az Isten, csak azok az ismert uriembernek hagyánának már fel zaklatásaikkal, mert ily eljárás mellett, bizony-bizony azon vesszük észre manunkat, hogy — ninesen mire inni.

— **Ritka** jó hazafior emlékezik egy vidéki lap. Az illető erdélyi lakos ugyanis az 1867-ik évtől fogva, minden évben megoltotta a rendes adóját egy osztrák krajczárral, most aztán túrelmet vesztve csudaközösét fejezi ki a felett, hogy segélyezéseinek daczára, az évi számítás végén még mindig ott sötétlik az az

ártkos deficit. Baj biz az, de ha már így van mit tehetünk ellene.

— **Egy a sok közül.** Báró K. M. szentesi vezér, ki napokig képes esében, sárban lesni egy-egy karszu öze. A mult hó végén gr. Z-í korösvölgyi erdejében, nagyserű hajtóvadászott tartottak, melyre a nemes báró is hivatalos volt. Vadászati után, a midőn már épen az estebédhez akarnak ülni, megjelenik a társaság előtöké fűnáz, kérve mindenkitől vadászengedélyt. A báró zserbibe nyul, keresi mindenit engedélyt, de nem találja, mivel még nem is jutott észbe azt vállalni. Izad, boszankodik, félve a szegénytel, jidejtében egy vntölgya mellé húzódik, remlve, hogy így majd kikerül a szaglászók figyelmét. Azonban őt balsors, egyike a finánczoknak észre veszi és feljéje közeledik. A társaság megvendöglöje gr. Z-í pár percig nagy nyörökörök a báró zavarában, aztán reá kiált parancsoló hangon: „hé Jean! hozd ide csak a szekerről azokat a hideg sültket, ezeken lödölj s mond meg a komornoknak, hogy adják azt a néhány üveget. A szegény báró örüvén a gróf leleményességén, sietett elmenteni a parancsnak, a járegnek nem kis mulatására. S ebben a kis történetben az a legérdekesebb, hogy — szörölszóra megtörtént.

— **Szabad a vásár!** Gyulaházán már egy hete, hogy nem lehet marhahús kapni, és pedig azért, mivel a zsidó metszőt lezáratták. Mi öknál fogva? kérdezi valamely kíváncsi olvasó. Nem egyebet, minthogy helye haldozólván, levelet irt szombaton anyjának, melyben kéri, hogyha gyermekét még látni akarja, siessen mielőbb. Ezt megtudván Mózes fia, lezáratták a szegény jámbort s már egy hete, hogy nem látta a napvilágot! Szép, szép az a vallászabadság, csak hogy így tulságba vive nem hogy nem szép, de söt büntetésre méltó.

(II) **Naiv felfogások.** Elmegy X. faluban két komámasszony az orvoshoz, hogy töle gyógyoszt kérjenek betegek számára. Kért aztán az egyik csuklák elleni labdacso, s a másik sohajts ellen orvosságot. Persze a doktor épen úgy megakadt, mint hajában egyik kollelgája; kitöl ijedés ellen való gyógyoszt kért a patiens, s midőn ettől kérdezte, hogy hát mitöl ijedt meg, ezen választ nyerte, „én bizony attól, hogy a nyakamon a tél, aztán sem esziam, sem bundám!”

(III) **Adóhajtó a dunánban!** A közelebbi békés hadjárton történt, — legalább így hallottuk előadotni, — hogy az adóhajtó egybek közt egy dunánál is lefoglalt, s már el is akart vitetni egy pórnó házatól. A pórnó azonban nem engedte kedves, és sok szép emlékek bíró dunánját, hanem ugyan húzgálta kifelé a dultó kezzeiből, míg végre az érdemes dunna megokolta a hosszas zűbiást s ropp! egy keserves jakkijátással kettő szakadt, előidézvén egyszerűmndm azon mulatságos jelenetet is, hogy az asszony egyfelé s a mérges ember másfelé néztek meg igea kellemes érintkezésbe, ki a padkával, ki a nyoszolya szögletével. Ekkor aztán a menyecske hamarosan felpattant a földről s a kezébe szakadt nagyobbik feldumát a mérges ember fejébe huzta, úgy, hogy az majd belefutott a finom pelyhebe, de tán bele is futalt volna, ha szent Széll Kálmánt nem hívja segítségül, és mikor kiszabadult a veszélyes labirintusból, egész napon kellett tisztogatnia haját, kabátját, orrát, fület a vézetes tolványsiótól. — A nó, mint hírik, csak azt bánja, hogy miért nem költötte be a dunába azt a hatalmas urat! Jól is tette volna, mondaná rá sok megkínözött adóhátványos — bődög Magyarbanban.

(IV) **Sok hadar beszédet** és állítást olvasunk mostanában a lapokban az adó- és adóhátrányok ügyében. Egyik hazafiatlanságnak nevezi az adónok pontok, hogy neki fizetését, másik póffeszkedve nyilvánítja, hogy neki nines szerencséje tudni, mi fan terem az az adóhátrány s most legújában Keleti Károly egy akadémiai értekezésében kimutatja, hogy Magyarországon egy hold földet mindössze is c s a k 69 kr terbeli, tehát e csekély összeget mindenki könnyen kiűzetheti. — Könnyű nektek jó urak! a meleg szobában beszélni, de próbálnotok csak mint mi, kűm a fagyon di-deregni, a csekély jövedelemből háztartást, gyermektanítást, cselédjét, közköltésget, orvos és patikái kiadást, egyházi tartozásokat lehet legtakarékosabban is fedezni. — bizony bizony egy elmenulotok, mint a haragok a nagyobb végnapjában!

(V) **Egy ismeretlen nagyság.** Bizonyos adóhajtó Hári Jánosként tartott előadást viselt dolgairól a jámbor falusi atyafianak, s elvégre a vakmerő állítást is kockáztatta, hogy ő megérdemelné a képviselői állást, de az embernek irigyek, a világ hálátlan s oddig ezért nem juthatott be az országháza. — Soha se busuljon domine Isztrikus! bejuthat még maga az országháza, de nem a sándorutczai palotába ám, hanem abba a másikba, mely a Lipótmözön áll a szerencsétlen elmebeteg számára!

(VI) **Melyik a bódójó község ez idő szerint?** — Az, hol adóhajtó nem miködik. — De hát van ilyen? — Van bizony, például R. község. — No akkor nem is a négy folyam és hármas bódójó akkoriban fekszik az a bódójó község, hanem valahol a Mississippi partján vagy Kaliforniában! — Koránem, hanem hazánkban is véden megynkben! — Miként lehetséges ez?

— Csak úgy, hogy a jelezett községben semmi emnivalót nem kapott a hatalmaskodó ember egy darabka zalkás és vizenyös sülttökön kívül s így éhen majdnem elveszven, egy faluval odább tötötte fel hadiszállását. — Bődögök a szegények!

(VII) **Melyik a bódójó község ez idő szerint?** — Az, hol adóhajtó nem miködik. — De hát van ilyen? — Van bizony, például R. község. — No akkor nem is a négy folyam és hármas bódójó akkoriban fekszik az a bódójó község, hanem valahol a Mississippi partján vagy Kaliforniában! — Koránem, hanem hazánkban is véden megynkben! — Miként lehetséges ez? — Csak úgy, hogy a jelezett községben semmi emnivalót nem kapott a hatalmaskodó ember egy darabka zalkás és vizenyös sülttökön kívül s így éhen majdnem elveszven, egy faluval odább tötötte fel hadiszállását. — Bődögök a szegények!

(VIII) **Melyik a bódójó község ez idő szerint?** — Az, hol adóhajtó nem miködik. — De hát van ilyen? — Van bizony, például R. község. — No akkor nem is a négy folyam és hármas bódójó akkoriban fekszik az a bódójó község, hanem valahol a Mississippi partján vagy Kaliforniában! — Koránem, hanem hazánkban is véden megynkben! — Miként lehetséges ez? — Csak úgy, hogy a jelezett községben semmi emnivalót nem kapott a hatalmaskodó ember egy darabka zalkás és vizenyös sülttökön kívül s így éhen majdnem elveszven, egy faluval odább tötötte fel hadiszállását. — Bődögök a szegények!

(IX) **Haladunk!** Folyó évi nov. 26. Debrezenben Müller Lajos táncz- és illemtanár, jelmeges gyermekbált rendezett, (legalább így volt hirdetve a „Debr. Élemlőben”) mely alkalomra bályánul egy öt éves kis tanítványt szemet ki, ki két francia oltozték szinte öt éves marjus kíséretében mindent elkövetett, hogy a bályai tiszt nzekellően megfeleljen stb. stb. — Mahónap azt is megírjuk, hogy valamelyik vállalkozó geny, „cescemobált” is fog rendezni, hol a polyák nemzedékek mutatja be tánczképességet a dajkák karjain, s egyszerűmndm a kised Arthur egy cavatint énekelni a Hungonotokból, a kiscike Amarantra a Rákóczi-induló játsza el egy harmóniánál az az icipici Thunseida (másfél éves csodagyermek) Liszt oratoriumát fogja exequálni, — nem csekély örömköze a mamának, a kik pedig helyesebben tonúnak, ha gyermekeiket meghagynak gyermekeknek s nem ismeretnek meg kő előtt a nagy világ fonakzáival és felszégzeivel, melyek miatt már eddig is elzűllött a családét, eltörpült az új nemzedék, — hát még ezután, ily jelenések mellett!

(X) **Csak csudákozásunkat** fejezhetjük ki a német szörök azon óriás túrelmén, melyvel benutottak germanizálni akarnak. Egyik küldeményök a másikat éri. Ma erre, holnap amarra hívják fel figyelmünk, persze német nyelven. Legújában S. Sacks et Comp. hamburgi lotteriai igazgatók ajánlják okvetlen nyevő számaikat. S fölrik a t. közönséget, hogy teljes bizalommal vesítsenek irányukban. No, no, ... tolláról a madarat, szaváról az embert, azt mondja egy barbar közmondás!

(XI) **Keményesprók örüljtek!** megszánt benutették Thuma Béla brünni nyomdász s ékes ábrákkal szegélyezett még cseebb újvi üdvözlötet küldött számotokra, mely is hangzik eképen:

Ej — naponta minden órán Keményesprók felvigyázván Föllöttetek lebeg gonja S ázatokot oltalmazza. Nyugodjék mindenki béken Keményesprók ott áll részen S Ha ávezűdtöl észre veszi Hogy küzel van, szétkergeti. Üdvözletet az új évre Mindenki kedvesen vegye: Hogy ez évben tűz ne legyen Mint a mult letint körében! Ha még is a tűznek réme Almatokból felköltene, Isten keze legyen közel S áldjon tartás szerencsével.

(XII) **Hát még az ajánló levél!** milyen hatalmas brünni magyarsággal van kiállítva! „Ide szövege küldöm önnek egy az 1876 évi kénymentisztító — újvi üdvözlöttem példányát — — — — — kényvén önnek becses rendeléseit ha lehető a jövő hó feladni, a hogy én a rendelések tetézesei miatt a munkáimnak megkivántató gondosságot szentelhetem — — — — — Nekem nagy szerencsém lesz, mikor ön becses s számos rendelésével engem meglátogatja, és ezokat elvárva, maradom — Thuma Béla . . . . .” Bizony bizony nagyon közel áll Béla ur ahöz, hogy bizony lap számára vezérzik írónak csapjon fel.

(XIII) **Fontos felfedezés.** Miután a gyanu alatt álló egyének ő divatu vallatásait a törvény szigoron tilalmazza, s e hatalmas felfogás miatt ma már csak az valja be büösséget, a ki akarja, s innen folyólag közbiztonságunk nagyon kété és ingatag, — ajánljuk a csendbiztos uraknak a következő csallatlan hatása megszerzőköt hivatalos eljárásokhoz. Vésed egy fél 1875-ik évi termésű szőlőt, véted meg a delinquens atyafialt szemeként, a milyen mérges savanyu és átkozott vadizú az a szőlő, még a legatalkodottabb, leggravaszabb betyár is kiváll minden, még azt is, mi sőt maga nem eslekedtet. Hogy ki termeli e v a l l a t ó szőlőt, egyelőre magunknak tartjuk fen a titok, azonban az illetőknek négyezsem közt szivesen és minden diadoksz nélkül megszaghatjuk.

* **Uj könyvek.** A Franklin-társulat kiadásában Budapestben újában megjelent s igen csinosan kiállított könyvek: — Berstein. A természet könyve. 13—16 füzet. ára 50 kr. — E négy füzet tartalma: XIII. füzet. Az állatok és növények életéről. IV. — V. — VI. füzet. A föld és a víz. — VII. füzet. A föld és a víz. — VIII. füzet. A föld és a víz. — IX. füzet. A föld és a víz. — X. füzet. A föld és a víz. — XI. füzet. A föld és a víz. — XII. füzet. A föld és a víz. — XIII. füzet. A föld és a víz. — XIV. füzet. A föld és a víz. — XV. füzet. A föld és a víz. — XVI. füzet. A föld és a víz. — XVII. füzet. A föld és a víz. — XVIII. füzet. A föld és a víz. — XIX. füzet. A föld és a víz. — XX. füzet. A föld és a víz. — XXI. füzet. A föld és a víz. — XXII. füzet. A föld és a víz. — XXIII. füzet. A föld és a víz. — XXIV. füzet. A föld és a víz. — XXV. füzet. A föld és a víz. — XXVI. füzet. A föld és a víz. — XXVII. füzet. A föld és a víz. — XXVIII. füzet. A föld és a víz. — XXIX. füzet. A föld és a víz. — XXX. füzet. A föld és a víz. — XXXI. füzet. A föld és a víz. — XXXII. füzet. A föld és a víz. — XXXIII. füzet. A föld és a víz. — XXXIV. füzet. A föld és a víz. — XXXV. füzet. A föld és a víz. — XXXVI. füzet. A föld és a víz. — XXXVII. füzet. A föld és a víz. — XXXVIII. füzet. A föld és a víz. — XXXIX. füzet. A föld és a víz. — XL. füzet. A föld és a víz. — XLI. füzet. A föld és a víz. — XLII. füzet. A föld és a víz. — XLIII. füzet. A föld és a víz. — XLIV. füzet. A föld és a víz. — XLV. füzet. A föld és a víz. — XLVI. füzet. A föld és a víz. — XLVII. füzet. A föld és a víz. — XLVIII. füzet. A föld és a víz. — XLIX. füzet. A föld és a víz. — L. füzet. A föld és a víz. — LI. füzet. A föld és a víz. — LII. füzet. A föld és a víz. — LIII. füzet. A föld és a víz. — LIV. füzet. A föld és a víz. — LV. füzet. A föld és a víz. — LVI. füzet. A föld és a víz. — LVII. füzet. A föld és a víz. — LVIII. füzet. A föld és a víz. — LIX. füzet. A föld és a víz. — LX. füzet. A föld és a víz. — LXI. füzet. A föld és a víz. — LXII. füzet. A föld és a víz. — LXIII. füzet. A föld és a víz. — LXIV. füzet. A föld és a víz. — LXV. füzet. A föld és a víz. — LXVI. füzet. A föld és a víz. — LXVII. füzet. A föld és a víz. — LXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXIX. füzet. A föld és a víz. — LXX. füzet. A föld és a víz. — LXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXX. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXXI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXIV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXV. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVI. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVII. füzet. A föld és a víz. — LXXXXXXXVIII. füzet. A föld és a víz. — L

lásai. — Miként vándorol és alakul át egy homokszem. — A vándorló homokszem hatása. — Miként vándorol egy szikla. — Egy szikla nevezetes utazásai. — Az egyensúly helyreállítása. — A víz vándorlása és átalakulási. — A vándorló víz különféle képességei. — A befagyó vizek mozgólatai. — A vizek forradalmi a jégbortól ki. — A vizek vándorlásának jelentősége stb. XVI. füzet. Mozgás a naprendszerben stb. — Képzelmű utazás a mindenségbe. I. stb. Családi könyvtár. XI. XII. füzet. A mindennapi életből. A nőknek. Rusz K. Moleschott, Dobeinerer s mások után írta K. Beniczky Irma. Két füzet. — Ára 80 kr. Dux Adolf. Vallás és tudomány. — Ára füze 60 kr. Laurent F. Az iskolai takarékpénztárakról. Szózat a tanítókhöz és tanítónőkhöz. Második függelékkel ellátott kiadás. Ára füze 40 kr. Kis nemzeti muzeum 37. kötet. — Erdély története. Az ősidőktől konunkig Kóvári L., Szilágyi S., Horváth M. stb. után egybeállítá Kuliflay Ede. — Ára füze 50 kr. Olcsó könyvtár 12—14 füzet. XII. füzet. Atala. Irta Chateaubriand. Franciaából fordította Csiky Kálmán. — Füze 20 kr. XIII. füzet. Király-idylek. I. Helén. II. Ginévra. Irta Tennyson Alfréd. Ford. Szász Károly. — Füze 20 kr. XIV. füzet. Lord Bacon. Irta Macaulay T. B. Ang. fordította B. P. — Füze 40 kr. A Talmudzsidi. Minden rangu zsidó és kereszténynek megszívlelésül bemutatja dr. Rohling Agost. Az eredetinek harmadik kiadása után magyarítá Gemini. Másod. kiadás. — Ára füze 80 kr. Történelmi könyvtár 13—17 füzet. — Ára egy-egy füzetnek 40 kr. XIII. füzet. József császár vagy egy emberbarát a trónon. Irta Áldor Imre. XIV. füzet. Hunyady János és kora. Irta Áldor Imre. XV. füzet. Attila hun király története. Irta Áldor Imre. XVI. füzet. Két Rákóczy. Irta Áldor Imre. XVII. füzet. Korona és vérpád vagy Stuart Mária története. Irta Áldor Imre.

Vegyesek.

— **Családi dráma.** Szolyván a postamester nővére, Legeza Ilona, beleszeretett a körjegyzőbe, a ki nős volt. Sokáig boldogul folyt az idylli viszony; de végre a körjegyző neje

észrevéven a dolgot, elhagyta urát. Ezután a szerelmi párra még boldogabb napok következtek; de nem rég — még eddig nem ismert időkben — a körjegyző ismét magához vette nejét s együtt éltek kis ideig. A postamester nővére azonban e körülmény felett oly végtelenül dübörözött, hogy egy napon revolverrel fegyverkezve a körjegyző lakására rohant s először annak nejét lötte meg, ki rögtön lerogyott, azután pedig a féltékenységi furúdiózatán az egész házra gyújtó akart löni, de ez a revolvert kicsavarta kezéből. A bűnös már át van adva a járásbírósnak. Önvalomásától kitűnt, hogy eziről két héttel elhatározta, hogy a körjegyzőt megöli, nejét azonban bántani nem akarta s csak miután ez a házbábeltekerem kemény szavakkal támadta meg, irányozta reá a halálhozó lövést. A körjegyző neve: Olsavszky Bertalan, a meggyilkoló pedig: Komka Anna. „N. H.”

— **A helügyminiszter** a napokban az összes törvényhatóságokhoz rendeletet bocsátott ki, melyben tudomásukra hozza, hogy azon orvosok és sebészek, kik a cs. és kir. hadseregbe mint katonasorvosok belépni akarnak, eziránt írásban forduljanak a fővárosi főorvoshoz. Együttal felhívta a kerületi hatóságokat, hogy az ez ügyben hozzájuk forduló orvosokat és sebészeket ily értelemben utasítsák és a hozzájuk beadott folyamodásokat a főorvoshoz való felküldést végett elfogadják.

— **Ez is végrendelet.** Temesváron egy éltes ember, kinek némi vagyona volt, betegségre esett. Felesége, mivel másodsor házasodott, kérte őt, csináljon végrendeletet, mi annyival szükségesebb volt az asszonyra nézve, mivel az első házasságból gyermekek maradtak. De az ember mit sem akart hallani a végrendeletről. Hasztalanul kérte őt felesége és biztosította, hogy azok, a kik végrendeletet csinálnak, annál tovább élnek. Végre a férj elvesztette türelmét a folytonos zaklatás miatt és mérgeesen így kiáltott fel: „Az én végakaratom az, hogy üssön meg a menyéddörög menykyó!” A beteg pár óra múlva meghalt, s most az utca vén asszonyai mind meg vannak győződve, hogy az asszonyt az első vihar alkalmával csakugyan megütö a menykyó. „Sz. V.”

— **Miért nincs még magyar önálló bank?**

Erre a prágai „Politik” egy bécsi sürgönyt közöl, mely szóról-szóra ezt mondja; L-féle röpirat ismertetése alkalmával a „N. W. T.” konstatálja, hogy 1867 óta minden magyar pénzügyminiszter tartozott az uralkodónak eskü tenni, mely szerint nem fogja megintatni a nemzeti bank közös institutióját. — Ha igaz, ugy ez nagyon sokat megmagyaráz.

Üzleti értesítés.

A nyiregyházi terménycsarnoknál nov. hó 25-án bejegyzett terményárak.

Piaczi ár.	Kereskedési ár.
Rozs 00—00 fontos 3.00—3.05	2.10—3.15
78—80 „	
80—80 „	
Buza „ 3.65—3.70	
84—89 1/2 „ 0.00—0.00	4.05—4.20
Árpa „ 1.70—1.75	
Zab —72 „ 2.05—2.10	
Tengeri 89 1/2 „ 1.65—1.70	1.95—2.00
Fóles „ 1.50—1.60	
Bab, tiszta fehér 3.30—3.60	
lútkony „ 0.90—0.99	
Kapostárpapír „ 0.00—0.99	6.00—
Lenmag „ 0.00—0.00	
Komborka „ 0.00—0.00	
Kendermag „ 0.00—0.00	
Mak „ 0.00—0.00	
Nápraforgó olaj „ 0.00—0.00	00.00—00.00
Szész 1/2 „ 15—	14

Felelős szerkesztő: **LUKACS ÖDÖN.**
Pénztárnok: **Vitéz Mihály.**

Nyiltér.*)

Nyilatkozat.

Miután a Szabolcsi lapok felelős szerkesztője a Szabolcsi lapok folyó évi november 21-ik száma „Napi hírek” című rovatában közölt az azon cikk íróját, mely cikkben Nyiregyháza város tanácsa azzal vádoltatik, hogy a városi főkapitány által a kórház javára itél bűntetés pénzket nagy lelkület elnngedi, *) E rovat alatt közöltékért nem vállal felelőséget a Szerk.

egyedül azért, hogy a főkapitány tekintélyét lerontsa s eszközi azt, hogy a pénz illetékek kézen, közön elpárolognak a tanácsi kiküldöttek előtt megnevezni nem akarta: annál fogva a városi tanács a hivatali cikkeket minden igaz alapot nélkülöző koholmányának magát a cikket szerzőjét nemtelen rágamazónak nyilvánítja. Kelt Nyiregyháza 1875. december.

kiadta
Sáry Pál m. k.
főjegyző.

Óvszerek.
(Cordonok.)
Legfinomabb francia gyártmány, tucatzaja 1-től 4 frtig.
legbiztosabb óvszer
Empecheur
legújabb gépezet az éjjeli magömlések megakadályozására használati utasítással darabja 2 frtért kapható
ZIEGER JOHNNAL Grácban.
Gummi áruk különlegességei raktár. (2—5)

Hirdetmény.

A kemecsei regálejog 1876. april 24-től számított három évre bérbeadásra folyó évi november hó 7-kén meg nem történtévé, e végett újabb határidőül f. évi december 12-nek d. e. 10 órájátűztetik ki. — Kiküldési ár 2000 forint, — a bérleti ohajtók 10 % bánompénzzel jelenjenek meg, a feltételek addig is alulírottátl bármikor megtekinthetők.
Krasznay Péter,
földesuri megbizott.

H I R D E T É S E K :

Neuschestrasse 20. sz. Boroszló. Neuschestrasse 20.

Mindenféle állomást keresők
elhelyezést kapnak
bel- és külföldön ugy rögtön, mint később

A „NORDSTERN”
központi tudakozó intézetben
Boroszlóban. (8—10)

Tudakozódhatni térti bélyeggel ellátott levélben.

Állomást adóknak szabad koszt.

Legdivatosabb arany karperecek, melltűk és fülbevalók.

LŐRINCZÁK LÁSZLÓ
arany- és ezüstművesnél Debreczenben
a közlegő karacsony- és újévi alkalmakra ajándéknak való ezlészertü

ékszerek
jótállás mellett jutányos árban kaphatók.
Vidékről levélbeni megrendelések — az összeg utánvétele mellett — a legpontosabban teljesítenek.
Üzlethelyiség: Széchenyi utca, gr. Dégenfeldház alatt.

Igen elegans brillant és drága köves gyűrűk.

Árlejtési hirdetmény!

Alírott kir. ügyészség részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a felügyelete alatt álló helybeli központi fogház részére a jövő 1876-ik évben szükségesül világitó anyagok, ugymint kő- és virág-olaj, fagygyu gyertyával, továbbá házi mosó szappannal való ellátása, — ugyszintén az ugyanazon fogház összes fegyenczei részére az előirt időben szükségéhez képest megkivántató s a börtön-orvos által megjelölendő kutból merítendő ital-viznek a fogház udvarára — naponta kétszer — leendő beszállíttatása és jelzett fogház udvarán időszakonként egybe gyülemző szemétnek és ürítékeknek a városon kívüli kihordatása iránti vállalatra vonatkozólag az árlejtés folyó 1875-dik évi december hó 17-én délelőtti 9 órakor a kir. ügyészség hivatalos helyiségében (az irodában) meg fog tartatni; miről az említett vállalatok teljesítésére vállalkozni szándékozók oly megjegyzéssel értesítettek, hogy a vállalatok mindegyikére csak is 100—100 frt biztosíték összegnek letétele mellett fogadtatik el árlejtő illetőleg vállalkozó s hogy írásbeli zárt ajánlatok csak is az árlejtésre kitűzött határ idögig fogadtatnak el.
A vonatkozó feltételek a kir. ügyészség irodájában, a hivatalos időn belül, megtekinthetők.
Kelt Nyiregyháza, 1875. évi november 25.

A kir. ügyészség.

Ujnonnan érkezett árucikkék
a 27 krajczáros
első bécsi
KARTONFESTŐ GYÁRI-RAKTÁRBAN.
Helyiség: a nagydebreczeni utcán levő Kerekréty-féle új házban.
Találhatók különféle ezikkek, melyeknek minősége- és szilárdságáról mindenkor kezeskedünk, egyenlő árban

27 krajczával
válogatva darab-, rőf- és páronként kaphatók.

Különös tudomásul
Legújabbban Bécsből érkezett legfinomabb divatosabb, újsi s egyéb kelméinket ajánlhatjuk.

Tessék meggyőződni személyesen.
Ez üzlet választeknban még a bécsi bazárokat is túl haladja!
Szives pártolást kérve, maradunk teljes tisztelettel.
bécsi első
kartonfestő gyári raktár
(36—?) Nyiregyháza, nagydebreczeni utca, Kerekréty-féle új házban.